

Toruńskie Zaduszki Geodezyjne

Zarząd Stowarzyszenia Geodetów Polskich Oddział w Toruniu
dnia **10 listopada 2015r. o godz. 17.30**

corocznym listopadowym zwyczajem, zaprosił toruńskich geodetów
na spotkanie poświęcone pamięci zmarłych geodetów Ziemi Toruńskiej.
Zasadniczym punktem spotkania było uczestnictwo we Mszy Św,
którą w intencji zmarłych geodetów sprawował ks. płk Ryszard Stępień

w kościele Garnizonowym p/w Św. Katarzyny.
(Autorem wszystkich tekstów wykorzystanych w poniższej relacji jest kol. Anna Gabor)

Oprawę liturgiczną mszy św. ze strony SGP przygotowała Anna Gabor, realizowali **geodeci:**

ks. płk Ryszard Stępień

Bolesław Cieszyński

Zbigniew Pabiś

Anna Gabor

Towarzysząc zmarłym w ostatniej drodze,
śpiewamy nad grobem pieśń do Matki Bożej:

*Witaj Królowo! Matko litości!
Nasza nadziejo, życia słodkości!
Witaj, Maryjo, Matko jedyna!
Matko nas ludzi: Salve Regina.*

Na koniec pieśni chciałoby się dodać jeszcze jedną zwrotkę, żeby
polecić naszych kolegów geodetów pośrednictwu Maryi w drodze do
Chrystusa.

**Padół zmierzony, obszar podany
Dziś geodetów Ci polecamy,
prowadź ich Matko do Twego Syna
z ziemi do nieba! Salve Regina.**

10 listopada 2015r - Toruńskie Zaduszki Geodezyjne Kościół Garnizonowy pw. Świętej Katarzyny

tekst: Anna Gabor

Jeszcze pamiętamy śmierć nieodżałowanego naszego kapelana księdza kanonika Józefa Kłapiszewskiego z parafii pw. Opatrzności Bożej na Rudaku, jeszcze nam w uszach brzmi piękna pieśń śpiewana miesiąc temu w czasie uroczystości pogrzebowej naszego kolegi Michała, a tu już skończyła się oktawa dni zadusznych.

S.P. Ks. kan.
Józef Kłapiszewski

16 lipca 2015,
cmentarz parafialny na Rudaku

POPATRZ, JAK PRĘDKO MIJA CZAS

Ref.: Popatrz, jak prędko mija czas,
Życie twe też przeminie wraz.
Życie, to jedno, które Bóg ci dał.
Troski, kłopoty skończą się,
Powiedz, szczęśliwy będziesz ty?

Michał
Mindak

Seweryn
Wierzbowski

W roku 2015 odeszli od nas:

Padół zmierzony, obszar podany
Dziś geodetów Ci polecamy,
prowadź ich Matko do Twego Syna
z ziemi do nieba! Salve Regina.

Mieczysław
Szalonek

Aleksandra
Bartnicka

1. Powiedz, czy ty Jezusa znasz?
Pomyśl, On szczęście wieczne ma.
Pomyśl, jak spędzasz życia czas.
Pomyśl, gdy życie skończy bieg,
Przejdiesz na tamten drugi brzeg.
Powiedz, szczęśliwy będziesz tam?

2. Może jest smutna dusza twa,
Może pokoju w niej jest brak,
Może tęsknota dręczy cię?
Jezus twój każdy widzi krok,
Jezus rozjaśni duszy mrok,
Jezus ukoi serca ból.

3. Przyjdź do Jezusa cudnych ran,
Powiedz Mu, co cię gnębi wciąż,
On ci Swe szczęście, radość da.
Przyjdź do Jezusa cudnych ran,
Powiedz Mu całą winę swą,
On ci swój pokój, szczęście da.

Każde pożegnanie naszych bliskich przeżywaliśmy razem z Maryją. Prosimy Matkę Bożą o wsparcie i o wstawiennictwo u Boga. W naszej polskiej kulturze i głęboko zakorzenionej religijności, z Osobą Matki Bożej, w szczególny sposób związani są geodeci z racji wykonywanego zawodu w terenie. Chyba nie ma w Polsce wsi, gdzie by nie stała kapliczka z matką Bożą albo krzyż, które trzeba pomierzyć. Przy drogach, w miejscach, gdzie wydarzył się wypadek śmiertelny również stoją krzyże.

Nie zawsze na pogrzebie analizujemy słowa modlitw i pieśni. Całą uroczystość prowadzi ksiądz. My jesteśmy bardzo przejęci stratą, bólem, albo zajęci organizacją pogrzebu i często powtarzamy tylko za wszystkimi słowa modlitwy.

Przychodzi jednak czas na wspomnienia i refleksje, przychodzi czas na modlitwę w ciszy, modlitwę własną, prośbę, dziękczynienie, może rozliczenie z własną duszą, z sumieniem. Przychodzi czas na zdanie sobie sprawy, że w każdej złej chwili zwracamy się do Matki Bożej, Królowej Polski, do Matki Miłosiernej, do Matki Bolesnej, która wie, co to smutek, co to cierpienie z powodu śmierci dziecka, rodziców, osoby bliskiej, kolegi, koleżanki.

10 listopada 2015r - Toruńskie Zaduszki Geodezyjne Kościół Garnizonowy pw. Świętej Katarzyny

tekst: Anna Gabor

Wiele razy w naszym ziemskim życiu chcemy, żeby nas ktoś przedstawił ważnej osobie, szukamy protekcji, jest to dla nas ważne. Myślimy, jak do takiego spotkania doprowadzić, jak je zaaranżować.

Czy prośbę do Matki Miłosierdzia o pośrednictwo zanosimy tylko w orszaku pogrzebowym, czy również w momentach własnej ciszy, na spacerze, wśród rodziny, w terenie, w samochodzie? Kim jest dla nas ta Pośredniczka, do której wołamy w najcięższych chwilach życia?

Zastanówmy się, czy pogrzeby naszych kolegów są dla nas okazją do modlitwy za nich, czy tylko wydarzeniem, które trzeba przeżyć? A może są okazją do refleksji nad własnym życiem? Jeszcze jest czas, żeby coś zmienić.

10 listopada 2015r - Toruńskie Zaduszki Geodezyjne Kościół Garnizonowy pw. Świętej Katarzyny

tekst: Anna Gabor

Jaka byś nie była...

Matko Chrystusa, Królowo aniołów,
Miłosierny nasz ratunku.

Piękna jesteś rzeźbiona w lipie
Piękna w sukni złotem utkanej
Kamienie drogie w koronie dane
Ikono wschodnia złotem zdobiona.
Klękam przed Tobą Maryjo.

Święta z odpustowego obrazka
Odlana z gipsu, farbą malowana
Na odpustowym straganie sprzedana
Różańcowa Pani.
Klękam przed Tobą Maryjo.

Figurko skromna w kapliczkach
przydrożnych
Mierzonych przez geodetów polskich
Wśród polnych kwiatów i wstążek na wietrze
W modlitwach majowych, w zawiejach
śnieżnych
Na klawiaturze fortepianu stworzona,
trwająca
W krajobrazach polskich i wierszach
poetów.
Klękam przed Tobą Maryjo.

Królowo Korony Polskiej
W figurze z przed kościoła
Błogosławiona między niewiastami
Z błogosławnym Owocem żywota.
Módl się za nami Maryjo.

Jutro będziemy obchodzili wielkie patriotyczne święto Niepodległości Polski. Jest to równocześnie okazja do wspomnienia naszego Wojska Polskiego, dzięki któremu wywalczyliśmy i utrzymaliśmy wolność.

Wspominam o tym i łączę wspomnienie o zmarłych geodetach ze Świętem Niepodległości, dlatego, że praca i życie geodetów na przestrzeni wieków są ściśle połączone z dziejami naszego Państwa i naszego wojska. Wszelkie ustrojowe przemiany wymagają pomiarów gruntów. Działania militarne również wymagają dokładnych pomiarów i wiedzy topograficznej. Wykonują to geodeci w cywilu i w jednostkach wojskowych. W czasie pokoju i w czasie wojny.

Od najwcześniejszych lat naszej państwowości wojsku towarzyszyła modlitwa. Taka była nasza kultura i tak kształtowała się tożsamość Polaka. Najlepszym dowodem na to jest pieśń, którą śpiewali rycerze idąc do boju. Potem była hymnem państwowym.

Bogurodzica

*Bogurodzica, dziewica, Bogiem sławiona Maryja!
Twego syna, Gospodzina, matko zwolena Maryja,
Zyszczy nam, spuści nam.
Kiryjelejzon.*

Jest ona pierwszą zapisaną pieśnią religijną w literaturze polskiej. Powstała prawdopodobnie na przełomie XIII - XIV wieku.

Jej pierwsza zwrotka odnosi się do Maryi, a druga do Jezusa.

10 listopada 2015r - Toruńskie Zaduszki Geodezyjne Kościół Garnizonowy pw. Świętej Katarzyny

fot. Jerzy Gabor

Znicz pamięci zapłonął przy krzyżu na placu przed kościołem

Fotografia zbiorowa uczestników spotkania

10 listopada 2015r - Toruńskie Zaduszki Geodezyjne Kościół Garnizonowy pw. Świętej Katarzyny

fot. Jerzy Gabor

Zakończenie spotkania przy kawce

Prezes Zarządu SGP Toruń – Bolesław Cieszyński

- podziękował ks. Proboszczowi za wspólną modlitwę, Panu organiście za oprawę muzyczną mszy św.
- podziękował również w ciepłych słowach Annie Gabor, Zbigniewowi Pabiś oraz Łucji Makowskiej za pomoc w organizacji tegorocznych Toruńskich Zaduszek Geodezyjnych
- wszystkim uczestnikom za udział w spotkaniu.

Toruńskie **Zaduszki** Geodezyjne

by pamiętać!

o nieżyjących już naszych kolegach, o nauczycielach, o tych którzy wprowadzali nas w sekrety zawodu, a także o wszystkich których ślady geodezyjne spotykamy w codziennej naszej pracy.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Toruniu
zaprasza

w dniu **10 listopada 2015r. (wtorek)**
o godz. 17.30

na coroczną mszę św. w intencji
zmarłych geodetów Ziemi Toruńskiej

w kościele Garnizonowym p/w Św. Katarzyny
Plac Św. Katarzyny 14 w Toruniu.

Zaduszki

"Jest miejsce, dokąd listy nie dochodzą,
Gdzie tylko myśli i modlitwy błędzą.
Tam idę, żeby w zadusznym skupieniu
Ulżyć modlitwą zmarłym w ich cierpieniu.
Tyle jest jeszcze pytań nie zadanych
I opowieści nie dopowiedzianych.
W zimnym kamieniu śpią snem nieprzespanym
I może tęsknią za słonecznym ranem?
Nie mogę odejść nie zamieniając słowa
W ciszy, o której mówią, że grobowa.
Nim wiatr ostatnio zniszczy pozagasa

Po mszy św. chwila refleksji
(przy filiżance gorącej kawy w Róży Wiatrów)
poświęcona pamięci kolegów,
którzy od nas odeszli.
(mile widziane stare zdjęcia)